

Kovács Béla

Kovács Ferenc

Kovács Béla, egykor a Nemzeti, majd a Népszínház tagja, sz. 1853-ban. Színésszé lett 1869-ben. Nyugdíjba lépett 1906 jan. 1-én. Mint ilyen hunyt el, 1908 április 6-án, Budapesten.

Kovács Béláné, színésznő, színpadra lépett 1871-ben.

Kovács Dezső, operaénekes, sz. 1900 május 26-án, Budapesten. Iskolái végeztével a székesfővárosnál tisztviselő lett. 1920-ban Krammer Teréz növendéke volt és elszerződött Szatmárra; 1921-ben Nagyváradon volt szerződésben 1923-ban Kolozsvárra szerződött, majd Bukarestben is vendégszerepelt. 1924-ben Bécsben tovább képezte hangját, Bécsben, Steiner Ferenc kamaraénekesnél, majd a Városi Színház kötelékébe lépett. Itt 1925-ben Titta Ruffo világhírű énekművész meghallotta hangját, Rómába vitte és 5 hónapig tovább tanította. Egy év múlva, mint vendég fellépett a milánói Teatro dal Verme-ban, a „Rigoletto” címszerepében. 1926-27-ben ismét a Városi Színház kötelékébe tért vissza, — 1927—28-ban a bécsi állami opera, majd a berlini városi opera állandó vendége; innen Boroszlóba kapott meghívást, azután 1929—30-ban ismét a budapesti Városi Színház állandó vendége lett. Főbb szerepei: Rigoletto, Troubadour, (Luna gróf), Tonio (Bajazzók), Escamillo (Carmen), Scarpia (Tosca), Mefisto (Faust), Basilio (Szevillai borbély) stb.

Kovács Elek, sűgő. Munkája: „Színházi emlékkönyv. Megjelent Szombathelyen, 1863-ban.

Kovács Elemér (Sz.), jeles drámai színész, sz. 1835 május 4-én. Színész lett 1856 máj. 8-án. 25 évig működött, majd nyugalomba vonult. Ezután Nyiregyházán telepedett meg, hol a városi tanács a Sóstó pénztárosává nevezte ki. — Az ott időző nyári színtársulatok bérleteit is ő eszközölte. Innen gyengélkedése miatt Szabadkára költözött, ahol 1906 március 8-án megülte 50 éves jubileumát a „Vén bakancsos” Veres csapláros szerepében, majd ugyanott 1914 július 14-én meghalt.

Kovács Emilia, színésznő. (Lásd: Bánhidly Kovács Emilia.)

Kovács Endre, karénekes, a Nemzeti Színház tagja. Megh. 1867 március 19-én, Pesten. Zeneszerző és finom hallású énekes volt, a karnak úgyszólván lelke. 1855-ben Erzsébet királyné üdvözlésére írt egy ünnepi dalt. 1859-ből ismerjük „A kesergő leány” c. dalát. Ő szerezte a „Temetésre szól az ének” c. dalt.

Kovács Endre, színész, sz. 1897 dec. 8-án, Budapesten. Színpadra lépett: 1920. november 12-én.

Kovács Ernő, színész, sz. 1888-ban, Csátán, Zemplén megye. A háboru előtt Felső-magyarországon gazdatiszt, a háboru alatt repülő katoná, így kerül Szegedre, ahol a leszerelés után színpadra lépett Palágyi Lajosnál. Azóta a szegedi Városi színháznál működik.

Kovács Ernő, színész, sz. 1894 április 25-én, Sátoraljaiújhelyen. Színpadra lépett: 1917 december havában.

Kovács Ernőné (Lejdel Olga), színésznő, sz. 1894 május hó 27-én, Ceglédén. Színpadra lépett: 1920. január havában.

Kovács Erzsébet, színésznő, sz. 1888 május 30-án. Színpadra lépett: 1907-ben.

Kovács Erzsi, színésznő, sz. 1887 okt. 22-én, Magyarakanizsán. Színpadra lépett: 1913 július havában.

Kovács Ferenc (vasvári), színész, sz. 1854-ben, megh. öngyilkosság folytán, 1881 április 25-én, Budapesten. Már gyermekkorában igen fantasztikus egyéniség volt. Rossz tanuló volt, viszont a könyvszeretet nála korán jelentkezett. Szeretett verselgetni, ifju korában drámairással is foglalkozik. Korán lépett a színipályára és már 18 éves korában megnősült. Elvette Stancsics Herminát, a Népszínház egyik kar dalosnőjét. Őt nem a színpad maga, hanem a légköre hódította meg. Gyermekkorában nem árult el semmi hajlamot a színészet iránt, csupán az illúzió vonzotta a forró deszkák világába.

Kovács Ferenc (móri), a székesfehérvári „Fejérmegyei Napló” főszerkesztője. Színműve: „Az élet álm”, dr. 3 felv. Bem. 1923 február 6-án, Székesfehérvárott.